"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କୁ ବଡ ବିଚିତ୍ର ଓସ୍ତାଦ ଅର୍ଥାତ ତାଲିମଦାତା ମିଳିଛନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ଦେବତା ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପାଠପଢାରେ କେବେ ବି କ୍ଲାନ୍ତ ନ ଲାଗୁ ଏହାର ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ପାଠପଢା ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କିଛି ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତି, ମାନ-ଅପମାନ ଆସୁଛି ତେବେ ସବୁଥିରେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ସମାନ ରହୁ, ଏଗୁଡିକୁ ଗୋଟିଏ ଖେଳ ମନେ କର ତେବେ କ୍ଲାନ୍ତ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ନିନ୍ଦା ତ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ହୋଇଛି, ତାଙ୍କ ଉପରେ କେତେ କଳଙ୍କ ଲଗାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏଭଳି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଗାଳି ମିଳିବା କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ ଏଥିପାଇଁ ପାଠପଢାରେ କେବେ ବି ଥକିଯିବାର ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢିବା ଦରକାର ।

ଗୀତ:- ବନୱାରୀରେ ଜିନେ କା ସାହାରା ତେରା ନାମ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା କିଏ କହିଲେ ? କିଏ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ କାହାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ? ଏହା ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ଯାହାଙ୍କୁ ଗୋପଗୋପୀ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ପିତା ଗୋପୀ ବଲ୍ଲଭଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପିତା କେବଳ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଯାଇଥାଏ ଯିଏ ଏଠାକୁ ଆସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପୁଣି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଗାୟନ ହୋଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ— ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରି କେଉଁଆଡେ ଚାଲିଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ସେହି ଧର୍ମର ପାଳନା କରିବାକୁ ହେବ, ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ଧର୍ମସ୍ଥାପନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବର୍ଷ-ବର୍ଷ ଧରି ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ଆଜିକାଲି ଦଶହରା ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଭ ହିଁ ହେବ । ଯଦି କେହି ଭଲ କାମ କରି ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଦୀପାବଳୀର ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଏଠାକୁ ଆସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପୁଣି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏହି ରାକ୍ଷୀ ଉତ୍ସବ ଆଦି କ'ଣ ପାଇଁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା କ'ଣ ହୋଇଥିଲା ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ଧର୍ମସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାତ୍ମା ରାମ ଆସି ତୁମକୁ ଦୈବୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଏପରି କହିବା ଯେ ପରମପିତା ସ୍ୱର୍ଗର ଉଦଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ଅଥବା ମୁଳଦୂଆ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଉଦଘାଟନ ସମାରୋହ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା । ଭାରତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଥିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗର ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଦ୍ୱି-ମୁକୁଟଧାରୀ ଥିଲେ । ପବିତ୍ରତାର ମୁକୁଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ରତ୍ନଜଡିତ ମୁକୁଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ବିକାରୀ ରାଜାମାନଙ୍କର କେବଳ ରତ୍ନଜଡିତ ମୁକୁଟ ଥାଏ । ଦ୍ୱି-ମୁକୁଟଧାରୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜାମାନେ ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଠାକୁ କେବେ ଆସିଥିଲେ କିପରି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ କରିଥିଲେ, ଏହି କଥା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦଶହରା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଜାଣିଛ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କିଛି ହୋଇଥିବ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଦଶହରା ପାଳିତ ହେଉଛି, ରାବଣକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ଜଳିବାର ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାର ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଥିବ । ତେବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ରାବଣକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ରହିଛି । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଦ୍ୱାପରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଦୁଇକଳା ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ହୋଇଥାଏ । ଧୀରେ ଧୀରେ ୪ କଳା, ପୁଣି ୮ କଳା, ପୁଣି ୧୦ କଳା, ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ୧୬ କଳା ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ୧୬ କଳା ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ୧୬ କଳା ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ ଅଟେ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ରାବଣରାଜ୍ୟ, ରାମରାଜ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତାହା ଏବେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ସେହି ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ଆସିଛି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ରାଜ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବେ ଯାଦବକୁଳ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ କୌରବ କୁଳ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯାଦବ କୁଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । ଯିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ

ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯାହାର ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭଗବାନ ଆସିଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ବାବା ଆସି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିଥିଲେ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବା ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ ପୁଣି ତାର ପାଳନା କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଧାମରୁ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେଉଁ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଛ, ତାର ପୁଣି ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ଯେ ଆପେ-ଆପେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏପରି ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ହୋଇଗଲେ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ସତୋପ୍ରଧାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୫ ତତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । କେତେ ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପଦ୍ରବ ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କାର କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗର ଏପରି କିଛି ଉପଦ୍ରବ ହେବ ନାହିଁ । ଉପଦ୍ରବ ହେଉଛି ନର୍କରେ । ପ୍ରଥମେ ଉପଦ୍ରବ ମଧ୍ୟ ୨ କଳାର ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୬ କଳାର ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ସବୁ ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଇବାର କଥା ଏବଂ ବହୁତ ସହଜ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ରାବଣକୁ ଜଳାଇବା କଥା ଦ୍ୱାପରରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଯେବେଠାରୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ସେବେଠାରୁ ଏହି ଉପଦ୍ରବ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ, ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କିପରି ହେଉଛି ତାହା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ରାବଣ କିଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଲଙ୍କାର ଦୁନିଆ ବୋଲି କିଛି ନଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଲଙ୍କା ନଥିଲା, ସେଠାରେ ବହୁତ କମ ଲୋକ ରହିଥାନ୍ତି । ଯମୁନା କୁଳରେ ରାଜ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଆଜମୀରରେ ବୈକୁଣ୍ଠର ମଡେଲ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ସେଠାରେ ସୁନାର ମହଲ ଆଦି ତିଆରି କରିବାରେ ବେଶୀ ସମୟ ଲାଗେ ନାହିଁ । ମେସିନରେ ତରଳା ଯାଇ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଟାଇଲସ୍ ତିଆରି କରାଯିବ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ହେଉଛି, ତାହା ପୁଣି ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କର କାମରେ ଆସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଡାଜାହାଜ ଆଦି ବହୁତ ଖୁସି ପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିନାଶ କରିବେ । ତେଣୁ ଏହି ଉଡାଜାହାଜ ଯେତିକି ସୁଖ ପାଇଁ ତିଆରି ହୋଇଛି, ସେତିକି ଦୁଃଖ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସେଥିରୁ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ୧୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ବାହାରିଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ବିଚାର କର ବିନାଶ ହେବ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ କେତେ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଜିନିଷ ତିଆରି ହୋଇଯିବ । ସେଠାରେ ତ ସାଙ୍ଗେ-ସାଙ୍ଗେ ସୁନାର ମହଲ ତିଆରି ହୋଇଯିବ । ଭାରତରେ ସୁନା ରୂପା ଜଡିତ ଅନେକ ମହଲ ତିଆରି ହେବ । ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ବହୁତ ବଡ ହେବ । ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ପରସ୍ପର ମିଶିବେ । ତାକୁ ପାଣ୍ଡବ ସଭା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀର ସଭା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ସେହି ସଭାରେ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀମାନେ ଆସି ବସିବେ । ଇଂରେଜ ଶାସନ କାଳରେ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ଏବଂ ମହାରାଜାମାନଙ୍କର ବଡ ସଭା ବସୁଥିଲା । ସମସ୍ତେ ରାଜ ମୁକୁଟ ଲଗାଇ ବସୁଥିଲେ । ବାବା ଯେତେବେଳେ ନେପାଳ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ରାଣା ପରିବାରର ସଭା ବସୁଥିଲା । ବଡ ବଡ ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଣାମାନେ ବସୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ କୁହାଯାଏ, ପୁଣି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ରାଣୀମାନେ ସଭାରେ ବସନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ପରଦା ଆଢୁଆଳ ଭିତରେ ରହିଥାନ୍ତି । ମହାରାଜାମାନେ ବଡ ଆଡମ୍ବରରେ ବସନ୍ତି । ଏହି ସଭାକୁ ଦେଖି ମୁଁ (ବ୍ରହ୍ମା) କହୁଥିଲି ଏହା ଯେପରି ପାଣ୍ଡବ ରାଜ୍ୟ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟଧାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜାମାନେ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କଥା ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଅମୁକକୁ ହରଣ କଲେ, ଏପରି କଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କିଛି କଥା ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଉତ୍ସବ ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେଲା ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ-ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଆସୁରୀ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସିଥିଲେ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ କରାଇଥିଲେ । ପୁଣି ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାକି ରାବଣ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ରାବଣର ସ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ଦୋଦରୀକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ତ ୧୦ ମୁଣ୍ଡ ଦେଖାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ରାବଣର ୧୦ ମୁଣ୍ଡ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ୪ ଭୁଜା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଦୁଇଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର, ଦୁଇଟି ନାରାୟଣଙ୍କର । ସେହିପରି ରାବଣର ୧୦ ମୁଣ୍ଡ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ୫ ବିକାର ରାବଣର, ୫ ବିକାର ମନ୍ଦୋଦରୀର । ବିଷ୍ଣୁ ଚତୁର୍ଭୁଜ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ସହିତ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ପୂଜା ମଧ୍ୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଦୁଇ ଭୂଜା ଦେଖାଇ ନଥାନ୍ତି । ଦୀପାବଳୀରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି । କ’ଣ ପାଇଁ, ନାରାୟଣ କ’ଣ ଦୋଷ କଲେ କି ? ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନାରାୟଣ ଧନ ଦେଉଥିବେ ନା । ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ନାରାୟଣ କ’ଣ ଭୁଲ୍ କଲେ ? ବାସ୍ତବରେ ଧନ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ମିଳିନଥାଏ, ଧନ ଜଗଦମ୍ବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଜଗତଅମ୍ବା ହିଁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅଲଗା-ଅଲଗା କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କଠାରୁ ସବୁ ଜିନିଷ ମାଗିଥାନ୍ତି । ଯଦି କିଛି ଦୁଃଖ ଆସିଲା, ସନ୍ତାନ ମରିଗଲା ସେତେବେଳେ ଜଗଦମ୍ବାଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁହାରୀ କରନ୍ତି ରକ୍ଷା କର, ସନ୍ତାନ ଦିଅ, ଏହି ରୋଗ ଦୂର କର । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁତ ମାଗୁଣୀ ରଖିଥାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରେ ଗୋଟିଏ ମାଗୁଣୀ ରଖିଥାନ୍ତି— ତାହା ହେଉଛି ଧନର ପ୍ରାପ୍ତି ।

ଜଗତଅମ୍ବା ସବୁ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଧନବାନ୍ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ତୁମର ସବୁ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ସିଏ କୌଣସି ଧନ ଦେଇନଥାନ୍ତି, କେବଳ ପଢାଇଥାନ୍ତି— ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯାଉଛ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇ ପୁଣି ଧନବାନ୍ ହୋଇଯାଉଛ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ରହିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସବୁ କାମନା ପୂରଣ୍ଣ କରିପାରୁଛ । ଜଗତଅମ୍ବା ଦାନ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ କ'ଣ ଦାନ ଦେବେ । ସେଠାରେ ଦାନ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ରହେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ କେହି ଦରିଦ୍ର ନଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ନଥାଏ । ଏଠାରେ ରାବଣକୁ ଜଳାଇଥାନ୍ତି । ଦଶହରା ପରେ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରାଯାଏ, ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତି କାରଣ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଲେ ଖୁସି ଆସିବ । ପ୍ରତି ଗୃହ ଆଲୋକିତ ହୁଏ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଆଲୋକିତ ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ସଙ୍ଗମରେ ହୋଇଥାଏ ତାହା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହୋଇନଥାଏ । ତୁମେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଅଟ । ସେଠାରେ ତୁମେ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ଭୋଗ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସବୁ ଭୁଲିଯାଉଛ । ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ଥାପନା ହୋଇଗଲେ ବିନାଶ ଆପେ-ଆପେ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ସବୁ ଉତ୍ସବ ଆଦିର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପାଖରେ ରହିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ନାହିଁ । ବଡ ବଡ କଥା କୁହନ୍ତି ହେଲେ କଥାର କିଛି ବି ମୂଲ୍ୟ ନଥାଏ । ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଦେଖୁଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ସବୁ କଥା କିଛି ନଥାଏ । ନାରଦଙ୍କର କଥା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରହିଛି । ଯଦି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପଚରାଯାଏ— ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବୁ ଅଥବା ନାରାୟଣଙ୍କୁ ବରଣ କରିବୁ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ନିଜେ ଦେଖ ନିଜ ଭିତରେ କୌଣସି ବିକାର ତ ନାହିଁ । ଯଦି କ୍ରୋଧ ଆଦି ଥିବ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କିପରି ବରଣ କରିବ ? ହଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେହି ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ଏହି ଭୂତମାନଙ୍କୁ (ପଞ୍ଚବିକାର)କୁ ଦୂର କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଓସ୍ତାଦ ମଧ୍ୟ ବଡ ବିଚିତ୍ର ମିଳିଛନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଆସି ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ସର୍ବଗୁଣ-ସମ୍ପନ୍ନ, ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଦ୍ୱିମୁକୁଟଧାରୀ ତୁମେ ହିଁ ହେଉଛ । ଦେବତାଙ୍କ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ମୁକୁଟ ରହିଥାଏ । ତୁମେ ଆସିଛ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ । ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ପଢିବା ଦରକାର । ନୂଆ ନୂଆ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ବହୁତ ବାହାରୁଛି । ଯଦି ପଢିବ ନାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ କିପରି ବୁଝାଇବ ? ଡ୍ରାମା ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ପୁଣି ଏହା ଲୋପ ପାଇଯିବ । ଯେଉଁ ଲଙ୍କାର ଦୁନିଆ ଆଦି ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେଭଳି କିଛି ନାହିଁ । ରାବଣର ଜନ୍ମ କେବେ ହେଲା ? ଲିଖିତ ଅଛି ଦ୍ୱାପରରେ ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯାଇଥିବାରୁ ବିକାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମରୁ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୁଣି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ପୂଜା କରାଇବାରେ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆର ବିନାଶ କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥାପନା କରିବେ ପୁଣି ପରେ ବିନାଶ କରିବେ । ଆମର ଏହି ଅଭିନୟ ହେଉଛି କଳ୍ପ କଳ୍ପ ପାଇଁ । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢିବା ଉଚିତ୍ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯେତେ ପଢିଥିଲେ ସେମାନେ ସେତିକି ପଢିବେ । ବହୁତ ପିଲା ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସମୟରେ କହିଥାନ୍ତି ଆମେ ଆଉ ଚାଲିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆରେ, ସ୍ତୁତି, ନିନ୍ଦା, ମାନ-ଅପମାନ ଏହା ସବୁ ହେବ । ତୁମକୁ ପାଠପଢା ଛାଡିବାର ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ନିନ୍ଦା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ହୋଇଛି । କେତେ କଳଙ୍କ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେହି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କ'ଣ ପାଇଁ ? ବାସ୍ତବରେ ଗାଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ସାରା ସିନ୍ଧ ପ୍ରଦେଶରେ ନିନ୍ଦା ହେଲା କିନ୍ତୁ କିଛି କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସବୁ ଖେଳ ଅଟେ । ଏହା କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଗାଳି ଖାଇଥିଲେ, ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ । ତୁମେ ସିନ୍ଧୁ ପ୍ରଦେଶରୁ ବାହାରି ଏଠାକୁ ଚାଲିଆସିଲ ନା । କୃଷ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି, ଏହି ଦାଦା ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିଲେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ରାଜ୍ୟ ପାଉଛୁ ପୁଣି ହରାଉଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଖେଳ ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାମନାକୁ ପୂରଣ କରି କାମଧେନୁ (ଦଗଦମ୍ବା) ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦାନ ଦେଇ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସ୍ତୁତି-ନିନ୍ଦାରେ ସ୍ଥିତିକୁ ସମାନ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡିବାର ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଖେଳ ମନେ କରି ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶୁଦ୍ଧ ମନ ଓ ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧିର ବିମାନ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସୁଇଟ୍ ହୋମ୍ (ପରମଧାମ)କୁ ଯାତ୍ରା କରି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଯନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଭାବନ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ

କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ସମୟ ଓ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଯନ୍ତ୍ର ରହିଛି ଯିଏକି ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରକେ ପହଞ୍ଚିଯିବ, ଏଭଳି ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପର ଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ମିଳିଛି । ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ମନ ଏବଂ ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧିର ବିମାନ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ ଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ ଫେରି ଆସିପାରିବ କାରଣ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ହୃଦୟ ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ରହିଲେ ଦିଲାରାମ ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ସଦାସର୍ବଦା ମିଳୁଥିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****